

fjorden nær Grønlands Sydspids), med Undtagelse af Angmagssalik og eventuelt Scoresbysund, ikke bliver underlagt den danske Styrelse af Grønland, idet det bliver udelukket, at der af Danmark udover de nævnte to Steder kan oprettes flere tilsvarende Eskimostationer.

Det maa antages for givet, om det end ikke udtrykkeligt er sagt, at det er den danske Regering, der i Egnen lige Nord for Lindenowsfjorden kan udfærdige de særlige Regler, som Hensynet til den indfødte Befolknings Livsvilkaar maatte kræve. Bestemmelsen i Overenskomstens Art. 6 maa opfattes saaledes — om man end med Forsæt har undgaaet at sige det tydeligt og klart —, at dersom der sker en dansk Kolonisering af Scoresbysund, kan den danske Regering her give de til Værn for Eskimoerne fornødne Særbestemmelser. Men da Norge efter den norske Udenrigsministers Fremstilling i Propositionen ikke har villet efterkomme det fra dansk Side fremsatte Krav om, at Scoresbysund skal undrages Overenskomstens øvrige Bestemmelser, og man derefter fra vor Side har ladet Kravet falde, har dette givet ham Anledning til yderligere at hævde, at Norge ved Affattelsen af Art. 6 har sikret sig, at der ikke vilkaarligt fastsættes Bestemmelser for denne Eskimobesættelse.

Hvad hele den øvrige Del af Østgrønland angaar, som i Henhold til Bekendtgørelsen af 1921 skulde være lukket Land, giver Overenskomsten fri Adgang for Fartøjer; Besætning og andre ombordværende Personer er berettiget til at gaa i Land, overvintre og drive Jagt, Fangst og Fiskeri. Personer og Selskaber kan uden videre tage Grund i Besiddelse, naar den virkelig indrettes og benyttes til Beboelse eller Oplag eller paa anden effektiv Maade, og hvad der paa den Maade er taget i Besiddelse, kan ingen tage fra Besidderen, medmindre denne eller hans Fuldmægtig i 5 Aar ikke har indfundet sig paa Stedet. De for Eskimoerne, ogsaa dem paa Vestkysten, skæbnesvangre Følger af saadan Besættelse af Grønlands Østkyst er paapeget tidligere, og nu for nylig har Grønlands danske Styrelse udtalt, at „faste Fangststationer her vil betyde intet mindre end en fuldstændig Sprængning af det Arbejde, der er gjort paa Østkysten af den danske Stat fra 1894“.

Nu er der imidlertid under Udvalgets Forhandlinger yderligere kommet et alvorligt Moment til, idet der paa et meget væsentligt Punkt har vist sig en afgørende Forskel i den danske og den norske Forstaaelse af Overenskomsten. Hvad Østgrønland udenfor de to nævnte Kolonier og Egnen lige Nord for Lindenowsfjorden angaar, da er den danske Opfattelse udtrykt saaledes: „Den danske Regering kan udfærdige de fornødne Bestemmelser til Værn for Eskimoernes Livsvilkaar, og disse Bestemmelser vil Norge være æresforpligtet til at respektere i Henhold til Forudsætningerne for Overenskomsten.“